

La jaça del Bellit

Tagamanent

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Pla de la Calma
Emplaçament Al Pla de la Calma, a 350m de El Bellit

Coordenades:

Latitud: 41.76225
Longitud: 2.31187
UTM Est (X): 442799
UTM Nord (Y): 4623608

Classificació

Número de fitxa 08276 - 43
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Amb algunes reformes puntuals a la teulada.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 001300DG42C000
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez
Data de registre de la fitxa: dl., 26/03/2001 - 02:00

Descripció

Aquest edifici, de dimensions considerables, és de planta rectangular i d'una sola nau, per facilitar l'estabulament del bestiar. L'estructura està construïda sobre una gran base rocosa que serveix alhora de fonament i paviment interior natural, fent una lleugera inclinació que no es va arrenjar ja que facilitava l'evacuació de l'edifici. Presenta una coberta a dues vessants, amb lloses als ràfecs, això podria ser indicatiu de que anteriorment la coberta no fós de teula àrab sinó de lloses de pedra. L'accés es fa per una porta amb llinda i brancals de carreus ben escairats de pedra local. El tipus constructiu presenta una original solució de suports amb l'ús de pilars interiors de pedra, fins a mitja alçada i una superestructura de fusta en forma de triangle invertit on descansa la coberta. S'observa l'ús del paredat comú, amb restes d'arrebossat i pedres cantoneres. A part de la porta principal, trobem altres obertures, com és una petita finestra damunt de la porta d'accés diverses espitlleres a la resta de façanes. Aquestes seguiran el model constructiu de llinda, brancal i ampit de pedra.

Observacions:

Al davant del corral, el terreny presenta una pendent suau, amb poca vegetació, mentre que la resta és zona de bosc, amb les restes de l'ermita de Sant Nicolau. Aquesta jaça actualment encara és utilitzada per la gent del Bellit per guardar-hi bestiar.

Història

La construcció d'aquesta jaça, de finalitats clarament ramaderes, és difícil de precisar. La seva pertanyença al mas Bellit queda fora de dubtes. Actualment encara és utilitzada pels masovers del Bellit per guardar-hi el bestiar, sobretot a l'estiu. Es coneix molt poc sobre l'evolució històrica i arquitectònica del mas Bellit, una primera referència el situa al segle XII; però no serà més endavant, en tota la documentació del XV i XVI que es pot d'una estructura de mas consolidada i aquests noms podrien pertànyer al cap de casa del Bellit, en moments diferents. Aquest mas patí un gran nombre de reformes arquitectòniques que s'evidencien al llarg de tota la seva estructura. Serà entre el segle XVII i XVIII que es construiran tots els annexos ramaders al voltant de la casa, tant a l'estructura inferior com a la terrassa superior i a les proximitats. Les grans dimensions del conjunt arquitectònic ens fan pensar en una gran explotació ramadera que tindria la seva màxima esplendor al segle XVIII.

Bibliografia

AAVV (1991). Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Vol. 6. El Vallès. GARCIA-PEY, E. (1998). Tagamanent. Noms de cases i de lloc. p.116 IPEC-Montseny (1998), n. 3878.

